

УДК 378.147.811.111

Єлизавета ІСАКОВА

кандидат філологічних наук,
доцент кафедри мовної підготовки
Донбаської державної машинобудівної академії,
м. Краматорськ, Україна
e-mail: nikitos_72@inbox.ru

ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ У ВНЗ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У статті проаналізовано можливості використання інтерактивних технологій як засобу інтенсифікації процесу навчання іноземним мовам у ВНЗ у сучасних умовах. Під інтенсифікацією автор розуміє комплексний науково-методичний процес організації навчально-виховної роботи ВНЗ, в основі якого лежить психолого-педагогічна взаємодія між викладачем іноземної мови та студентами, завдяки якій забезпечується ефективне формування іншомовної компетентності студентів у сучасних обмежених умовах навчального аудиторного навантаження. Серед основних інтерактивних технологій, які сприяють інтенсифікації процесу навчання іноземним мовам у ВНЗ, виокремлено наступні: презентації, дискусії, метод «круглого столу», метод «ділової гри», конкурси науково-практичних робіт із їхнім подальшим обговоренням у групі, рольові ігри, тренінги, колективні пошуки вирішення творчих завдань, кейс-метод тощо.

Ключові слова: процес навчання іноземним мовам, інтенсифікація, використання інтерактивних технологій, навчально-виховний процес ВНЗ.

Проблеми підвищення якості підготовки фахівців, покращення науково-методичного забезпечення навчального процесу у вищій школі, реалізації комплексного підходу до вдосконалення, відновлення змісту й методів навчання при організації навчального процесу, завдяки яким стає можливим забезпечити його швидке протікання з методично обґрунтованим оптимальним підбором навчального матеріалу, з максимальною економією часу, раціоналізацією прийомів й методів самостійної роботи студентів й т.д. викликали й продовжують викликати інтерес вітчизняних і зарубіжних педагогів, починаючи із другої половини ХХ століття.

Багаточисельні дослідження проблеми інтенсифікації навчання в галузі педагогіки, психології, лінгвістики, методики навчання іноземним мовам у ВНЗ пов'язані з іменами таких видатних учених, як Н. Алексеєва, І. Дичківська, І. Зимня, Г. Китайгородська, Т. Коваль, О. Полат, В. Сласьонін, С. Сисоєва та ін.

Проте, модернізація, інформатизація, глобалізація сучасного суспільства в цілому, й системи вищої освіти зокрема, зростаюча значущість міжкультурної комунікації у світі, різке скорочення годин аудиторного навчального навантаження в освітньому процесі за рахунок зростання ролі самостійної роботи студентів, активна розробка й впровадження у навчально-виховний процес вищої школи інтерактивних

технологій та дистанційних форм навчання – все це потребує переосмислення проблем інтенсифікації навчання іноземним мовам у ВНЗ в умовах сьогодення.

Отже, мета статті – проаналізувати можливості використання новітніх інтерактивних педагогічних технологій навчання іноземним мовам у ВНЗ України у сучасних умовах організації навчально-виховного процесу з метою його інтенсифікації.

Традиційно у педагогіці інтенсифікація визначається як процес, спрямований на вдосконалення навчання іноземній мові, тобто на відбір і організацію матеріалу, розробку ефективних методів, способів і прийомів оволодіння мовленнєвою компетентністю, розвиток комунікативних умінь, активізацію резервів особистості й міжособистісних відносин [4; 5; 9].

Вітчизняні та зарубіжні науковці у своєму тлумаченні поняття інтенсифікації, сходяться у думці, що цей процес спрямований на ефективне засвоєння учбового матеріалу з іноземної мови у максимально стислі терміни та протягом тривалого часу [2; 5; 9]. Проте, не можна не помітити існуючі розбіжності у підходах вчених щодо реалізації завдань інтенсифікації процесу навчання іноземним мовам у ВНЗ.

Так, наприклад, О. Леонт'єв розглядає декілька шляхів можливої інтенсифікації навчання іноземним мовам, до яких він відносить такі:

- побудова навчальної діяльності як організованої, керованої й контрольованої послідовності дій студентів, які забезпечують оптимальне формування іншомовної мовленнєвої діяльності й її структурних компонентів;
- пошук оптимального співвідношення свідомих і пристосувальних компонентів при формуванні іншомовної мовленнєвої діяльності;
- диференційоване формування компонентів іншомовної мовленнєвої діяльності залежно від їхнього співвідношення з компонентами мовленнєвої діяльності рідної мови або мови-посередника, що є оптимальним співвідношенням формування іншомовної мовленнєвої діяльності й корекції наявних навичок і вмій;
- послідовне проведення принципу системності при презентації іншомовного мовленнєвого матеріалу;
- послідовне проведення принципу функціональності в єдності із принципом системності;
- методичне обґрунтоване використання аудіовізуальних і технічних засобів [7, 267–268].

Натомість, метою інтенсивного навчання іноземній мові Г. Китайгородська називає оволодіння вміннями іншомовного спілкування у найкоротший термін; а його змістом є оволодіння комплексом навичок і вмій, достатніх і необхідних для ефективного здійснення діяльності у конкретній галузі, а також оволодіння мовним матеріалом, який забезпечує формування й використання цих навичок й вмій [4, 26].

Вчена виокремлює три психолого-педагогічні принципи інтенсивного навчання іноземним мовам:

- глобальний підхід при оволодінні мовленнєвою діяльністю – шлях від мовлення до мови;
- непряме цілепокладання (двоплановість);
- індивідуальне навчання через групове [4, 29].

Вона також вважає, що мовне спілкування або мовленнєва діяльність, будучи об'єктом навчання, виступає не тільки як ціль, але і як засіб навчання [5, 140].

З точки зору Г. Китайгородської, яка відрізняється від думки більшості вчених, які займаються дослідженням проблеми інтенсифікації навчання іноземним мовам у ВНЗ, інтенсивне навчання, спрямоване на активізацію діяльнос-

ті викладача й студентів, повинне бути пов'язаним не з мінімізацією, а з максимізацією їх спільних зусиль [4, 30].

На відміну від Г. Китайгородської, В. Петрушинський виділяє три підходи до вирішення завдання інтенсифікації, які, на наш погляд, можна застосовувати у процесі навчання іноземним мовам у ВНЗ:

- 1) дидактичний підхід (пов'язаний з побудовою педагогічних систем, використанням різних методів навчання, відбиває основні дидактичні принципи й аспекти навчальної діяльності);
- 2) психофізичний підхід (дозволяє визначити можливості студентів для засвоєння навчальної інформації, розкриває можливості використання неусвідомлюваної психічної активності у навчальному процесі);
- 3) кібернетичний підхід (забезпечує взаємодію загальної теорії управління із процесом використання сучасної обчислювальної техніки для побудови автоматизованих систем інтенсивного навчання) [10, 60].

Для нашого дослідження важливими є наукові розвідки В. Сластьоніна, який вважає основою інтенсифікації програмно-цільовий підхід, який поєднує усі сторони навчання й який націлений на формування всебічно підготовленої, соціально активної особистості фахівця [9, 147].

У той же час І. Зимня, розглядаючи інтенсивне навчання як один із проявів інтенсифікації навчання в цілому, зупиняється й на деяких інших психолого-педагогічних особливостях самої навчальної діяльності в умовах інтенсифікації. Так, на її думку, інтерес представляють характер мотивації, специфіка міжособистісних відносин, організація навчальної діяльності в часі й організація внутрішньої психічної діяльності дорослої аудиторії із засвоєння іноземної мови [3, 23].

І. Зимня підкреслює, що таке навчання передбачає встановлення довірчих міжособистісних відносин як у системі «викладач – студент», так і в системі «студент – студент». Відносини довіри ґрунтуються на авторитеті викладача, повазі й прийнятті його як особистості й формується в ситуації кооперації й співробітництва як між студентами, так і між групою й викладачами. Вчена вважає, що такі відносини дозволяють поєднувати метод свідомого переконання й особистісного впливу в процесі навчання. Довіра друг до друга, упевненість у тому, що зу-

силля викладача спрямовані на те, щоб полегшити процес засвоєння мови у тяжких умовах дефіциту часу, допомагають студентам уникнути стресового стану, зняти почуття незручності й непевності [3, 25].

Отже, враховуючи існуючі підходи до вирішення проблеми інтенсифікації навчання іноземним мовам у ВНЗ [1; 3; 5; 7; 9; 10], під інтенсифікацією розуміємо комплексний науково-методичний процес організації навчально-виховної роботи ВНЗ, в основі якого лежить психолого-педагогічна взаємодія між викладачем іноземної мови та студентами, завдяки якій забезпечується ефективне формування іноземної компетентності студентів у сучасних обмежених умовах навчального аудиторного навантаження.

Ми вважаємо, що одним із шляхів вирішення проблеми інтенсифікації навчання іноземним мовам у ВНЗ у сучасних умовах є використання у навчальному процесі інтерактивних засобів навчання, до яких відносимо такі: презентації, дискусії, метод «круглого столу», метод «ділової гри», конкурси науково-практичних робіт із їхнім подальшим обговоренням у групі, рольові ігри, тренінги, колективні пошуки вирішення творчих завдань, кейс-метод тощо, наголошуючи при цьому, що цей перелік аж ніяк не є вичерпним.

Погоджуючись із думкою вітчизняних та зарубіжних вчених, ми вважаємо, що інтерактивне навчання підвищує мотивацію й залучення студентів до вирішення обговорюваних проблем, що дає емоційний поштовх до наступної пошукової активності. До того ж, інтерактивне навчання формує здатність студентів мислити нестандартно, по-своєму бачити проблемну ситуацію, виходити з неї, обґрунтовувати свою позицію, воно формує такі риси особистості, як уміння вислухувати іншу точку зору тощо [2; 4; 6; 8; 10; 11].

Класифікувати інтерактивні технології навчання іноземним мовам можна відповідно до їхньої провідної функції у педагогічній взаємодії. У педагогічній літературі, наприклад, існує така класифікація:

- методи створення сприятливої атмосфери, організації комунікації;
- методи організації обміну діяльностями;
- методи організації розумової діяльності;
- методи організації смислової творчості;
- методи організації рефлексивної діяльності [8, 74].

В основі методів створення сприятливої атмосфери, організації комунікації лежить «комунікативна атака», яку здійснює педагог на самому початку педагогічної взаємодії (на початку заняття, виховного заходу тощо) на етапі введення в атмосферу іноземномовного спілкування для оперативного включення у спільну роботу кожного студента. Методи цієї групи сприяють самоактуалізації всіх студентів, їхньої конструктивної адаптації до складної педагогічної ситуації. Прикладами практичної реалізації таких методів можуть бути наступні технології: «Опиши своє ім'я» (є особливо ефективною при організації знайомства групи або при вивченні теми «Зовнішність і характер людини»), «Заверши фразу» тощо.

Методи організації обміну діяльностями передбачають комбінацію індивідуальної й групової спільної роботи учасників педагогічної взаємодії, спільну активність, як викладача, так і студентів. Провідною ознакою цих методів є об'єднання студентів у творчі групи для спільної діяльності як домінуючої умови їх розвитку. Наприклад: «Майстерня майбутнього», «Інтерв'ю», «Круглий стіл» (при навчанні ведення дискусії)

Головною функцією методів організації смислової творчості виступає створення студентами й педагогом нового змісту педагогічного процесу, створення студентами свого індивідуального змісту досліджуваних явищ і предметів, обмін цими смислами, збагачення свого індивідуального змісту. Наприклад: «Асоціації», «5 хвилин говоріння», «Опиши поняття».

Методи організації стимулювання розумової діяльності, з одного боку, створюють сприятливу атмосферу, сприяють мобілізації творчих потенцій студентів, розвитку їх позитивної мотивації до навчання, з іншого боку – стимулюють активну розумову діяльність, виконання студентами різних розумових операцій. Наприклад: «Дюжина питань», «Зміна співрозмовника» (тренування питань та відповідей).

Методи організації рефлексивної діяльності спрямовані на самоаналіз й самооцінку учасниками педагогічної взаємодії своєї діяльності, її результатів, звичайно використовуються на завершальному етапі заняття. Методи цієї групи дозволяють студентам й педагогу зафіксувати стан свого розвитку й визначити його причини. Наприклад: «Рефлексивне коло», «Міні-твір», «Зарядка», «Ланцюжок побажань».

Безумовно, використання інтерактивних методів навчання іноземним мовам у ВНЗ про-

цесі спонукує викладача до постійної творчості, удосконалювання, зміни, професійного й особистісного зростання та розвитку. Адже знайомлячись із тим або іншим інтерактивним методом, викладач визначає його педагогічні можливості, ідентифікує його зміст із особливостями студентів, приміряє його до своєї індивідуальності. І ця інноваційна діяльність не залишає педагога, поки він усвідомлює, що інтерактивні методи навчання є діючим педагогічним засобом, а використання в педагогічному процесі технології інтерактивного навчання є необхідною умовою оптимального розвитку студентів й інтенсифікації процесу навчання іноземним мовам у цілому.

У практиці викладання іноземної мови ми часто використовуємо технологію «мозковий штурм». Вона прекрасно стимулює творчу активність студентів у процесі вивчення іноземних мов. Учасникам обговорення пропонують висловлювати як можна більшу кількість варіантів вирішення проблеми, у тому числі навіть парадоксальних (час обговорення проблеми обмежується, як правило, 1–5 хвилинами). Потім із загального числа висловлених ідей відбираються найбільш удалі, які можуть бути використані на практиці. Ця технологія прекрасно підходить для обговорення проблемних питань (здоров'я, спорт, молодь, система освіти тощо).

Технологію «Групове оповідання» можна використовувати при відпрацьовуванні граматичних часів Past Simple і Past Continuous. Кожен студент додає одне речення до вже розпочатої розповіді. За певним сигналом (десь через хвилину) аркуш із незакінченою розповіддю передається далі по колу. Розповіді виходять несподіваними й смішними.

При використанні технології «Незакінчене речення» студентам пропонується прочитати незакінчене речення й швидко продовжити його будь-якими словами, першою думкою, що приходить у голову. Речення починається досить невизначено, тому у студентів є практично необмежені можливості закінчити його. Речення стосуються різних життєвих сфер і можуть охоплювати будь-які теми.

Перелік можливих й цілком придатних до використання технологій навчання іноземним мовам у ВНЗ як засобів його інтенсифікації можна продовжувати нескінченно: це й дебати, дискусії, семінари й, звичайно, ігри.

Існує величезна кількість форм рольових ігор на заняттях з англійської мови: презента-

ції, клуби за інтересами, інтерв'ю, заочні подорожі, круглі столи, прес-конференції, екскурсії, казки, репортажі.

Так, наприклад, при вивченні теми «Подорож» можна зробити презентацію туристичної компанії, яка рекламує різні види відпочинку. Група студентів представляє незалежних експертів, які вирішують у ході обговорення, який рекламний проект представлений найбільше яскраво, виразно й правильно.

У рамках вивчення теми «Гроші» можна провести круглий стіл з метою знайти собі спонсора. Група спонсорів вислухує докази тих, хто потребує матеріальної підтримки (ролі розподілені заздалегідь: студент, який бідує в стипендії; іммігрант, який шукає засоби для вивчення мови; родина, яка прагне дати гарну освіту своєму сину і т.і.), ставить запитання, створює ситуацію суперництва й розпоряджається матеріальними коштами. Завдання кожного учасника довести, що саме він гідний отримати грант.

Дослідницька робота в групах є ще одним варіантом залучення студентів до інтерактивної діяльності. Студенти працюють індивідуально або в групах. Вони вибирають підтему загальної теми. Спільно складається доповідь, яка й підлягає презентації на занятті перед усією групою. Частіше цей варіант використовується у проектній технології. Приміром, вивчаючи тему «Young Generation» («Молоде покоління»), студенти виконують проекти. Група поділяється на підгрупи. Кожна з підгруп називає свій проект, наприклад перша група називає свій проект: «Bad habits» («Погані звички»), а друга група «Teenager and his rights» («Права й обов'язки молоді»). Обидві групи оформляють проекти у вигляді буклету. Кожна із груп проводить інтерв'ювання серед студентів своєї групи, у ході якого з'ясовується відношення до цієї проблеми й пропонується способи її розв'язку.

Таким чином, інтерактивне навчання – це спосіб пізнання, здійснюваний у формі спільної діяльності викладача й студентів: усі учасники освітнього процесу взаємодіють один з одним, обмінюються інформацією, спільно вирішують проблеми. Викладач, у свою чергу, виконує функцію помічника. Принципова відмінність інтерактивних вправ і завдань від звичайних полягає в тому, що в ході їх виконання не тільки й не стільки закріплюється вже вивчений матеріал, скільки вивчається новий.

У контексті нашого дослідження розглядаємо інтерактивні технології як один з найефек-

тивніших засобів інтенсифікації процесу навчання іноземним мовам у ВНЗ. Подальші наукові пошуки у рамках досліджуваної теми бачимо у розробці методичних рекомендацій щодо використання інтерактивних технологій у процесі викладання іноземних мов у вищій школі у сучасних умовах організації навчання студентів.

Список використаних джерел

1. Алексеева Н. Н. Применение инновационных образовательных технологий в учебном процессе: учеб. пособие / под ред. И. Н. Вольнова; ФТС, ВФ РТА. – Владивосток : РИО ВФ РТА, 2011. – 104 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: Навчальний посібник / І. М. Дичківська. – К. : Академ-видав. – 2007. – 352 с.
3. Зимняя И. А. Гуманизация образования – императив XXI века / И. А. Зимняя. – Набережные Челны, 1996. – Вып. 1. – С. 20–30.
4. Интенсивное обучение языкам сегодня: сб. ст. / под ред. Г.А.Китайгородской // НОЦ «Школа Китайгородской». – 1997. – Вып. 1. – С. 24–34.
5. Китайгородская Г. А. Интенсивное обучение иностранным языкам: теория и практика / Г. А. Китайгородская. – М. : Русский язык, 1992. – 254 с.
6. Коваль Т. І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності: навч.-метод. посібник / Т. І. Коваль, С. О. Сисоєва, Л. П. Сущенко. – К. : Видавничий центр КНЛУ, 2009. – 380 с.
7. Леонтьев А. Н. Избранные психологические произведения / А. Н. Леонтьев. – Т. 2. – М. : Педагогика, 1983. – С. 240–390.
8. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Под ред. Е. С. Полат. – М. : Академия, 2007. – С. 73 – 77.
9. Педагогика: учеб. пособие для студентов пед. ин-тов / Ю. К. Бабанский, В. А. Сластенин, Н. А. Сорокин и др.; под ред. Ю. К. Бабанского. – 2-е изд. доп. и перераб. – М. : Просвещение, 1988. – 479 с.
10. Петрусинский В. В. Интенсивное дистанционное обучение / В. В. Петрусинский // Проблемы высшего образования : мат-лы междунар. науч.-метод. конф. – Хабаровск : Изд-во Тихоокеан. гос. ун-та, 2014. – С. 57–65.
11. Сисоєва С. О. Інтерактивні технології навчання дорослих: навчально-методичний посібник / С. О. Сисоєва / НАПН України, Ін-т педагогічної освіти і освіти дорослих. – К. : ВД «ЕКМО», 2011. – 320 с.

References

1. Alekseeva N. N. Primenenie innovacionnih obrazovatel'nyh tehnologii v uchebnom processe: ucheb. posobie / pod red. I. N. Volnova; FTS, VF RTA. – Vladivostok : RIO VF RTA, 2011. – 104 s.
2. Dychkivska I. M. Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: Navchalnyi posibnyk / I. M. Dychkivska. – K. : Akademvydav. – 2007. – 352 s.
3. Zimnyaya I. A. Gymanizaciya obrazovaniya – imperativ XXI veka / I. A. Zimnyaya. – Naberejnie Chelni, 1996. – Vip. 1. – S. 20 – 30.
4. Intensivnoe obychie yazykam segodnya: sb. st. / pod red. G.A.Kitaigorodskoi // NOC «Shkola Kitaigorodskoi». – 1997. – Vip. 1. – S. 24 – 34.
5. Kitaigorodskaya G. A. Intensivnoe obychie inostrannim yazykam: teoriya i praktika / G. A. Kitaigorodskaya. – M. : Rysskii yazyk, 1992. – 254 s.
6. Koval T. I. Pidhotovka vykladachiv vyshchoi shkoly: informatiini tekhnolohii u pedahohichnii diialnosti: navch.-metod. posibnyk / T. I. Koval, S. O. Sysoieva, L. P. Sushchenko. – K. : Vydavnychiy tsentr KNLU, 2009. – 380 s.
7. Leontev A. N. Izbrannie psihologicheskie proizvedeniya / A. N. Leontev. – T. 2. – M. : Pedagogika, 1983. – S. 240 – 390.
8. Novie pedagogicheskie i informacionnie tehnologii v sisteme obrazovaniya / Pod red. E. S. Polat. – M. : Akademiya, 2007. – S. 73 – 77.
9. Pedagogika: ycheb. posobie dlya studentov ped. in-tov / U. K. Babanskii, V. A. Slastenin, N. A. Sorokin i dr.; pod red. U. K. Babanskogo. – 2-e izd. dop. i pererab. – M. : Prosveshenie, 1988. – 479 s.
10. Petrysinskii V. V. Intensivnoe distancionnoe obychie / V. V. Petrysinskii // Problemi visshogo obrazovaniya : mat-li mejdynar. naych.-metod. konf. – Habarovsk : Izd-vo Tihookean. gos. yn-ta, 2014. – S. 57–65.
11. Sysoieva S. O. Interaktyvni tekhnolohii navchannia doroslykh: navchalno-metodychni posibnyk / S. O. Sysoieva / NAPN Ukrainy, In-t pedahohichnoi osvity i osvity doroslykh. – K. : VD «EKMO», 2011. – 320 s.

Исакова Е. П.

ИНТЕНСИФИКАЦИЯ ПРОЦЕССА ОБУЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫМ ЯЗЫКАМ В ВУЗЕ ПУТЕМ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИНТЕРАКТИВНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ

В статье проанализированы возможности использования интерактивных технологий как средства интенсификации процесса обучения иностранным языкам в вузе в современных условиях. Под интенсификацией автор понимает комплексный научно-методический процесс организации учебно-воспитательной работы вуза, в основе которого лежит психолого-педагогическое взаимодействие между преподавателем иностранного языка и студентами, благодаря которому обеспечивается эффективное формирование иноязычной компетентности студентов в современных ограниченных условиях учебной аудиторной нагрузки. Среди основных интерактивных технологий, которые содействуют интенсификации процесса обучения иностранным языкам в вузе, выделены следующие: презентации, дискуссии, метод «круглого стола», метод «деловой игры», конкурсы научно-практических работ с их дальнейшим обсуждением в группе, ролевые игры, тренинги, коллективные поиски решения творческих задач, кейс-метод и т.п.

Ключевые слова: процесс обучения иностранным языкам, интенсификация, использования интерактивных технологий, учебно-воспитательный процесс вуза.

Isakova Yel.

**INTENSIFICATION OF THE PROCESS OF TEACHING FOREIGN LANGUAGES
AT HIGHER EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS BY MEANS
OF USING INTERACTIVE TECHNOLOGIES**

The article deals with the analysis of the possibilities of using interactive technologies as means of intensification of the process of teaching foreign languages at higher educational establishments in modern conditions. The author considers intensification as a complex scientific and methodological process of the organization of teaching and educational work on the basis of which a cooperation between the teacher of a foreign language and his students is achieved. Such cooperation leads to an efficient formation of foreign language competence of students in modern conditions of limited academic loading in the classroom.

Intensification of the teaching process starts with creating a favorable atmosphere at the lesson. The teacher's «communicative attack» at the beginning of the lesson helps to adapt students to foreign language communicative situation, to interest them in solving problems of the lesson and to activate their knowledge and abilities. Such method of increasing the quality of the process of training foreign languages as method of exchanging different kinds of activity can be realized through different types of group work, for example, «The workshop of the future», «Interview», «Round table». Methods stimulating student's cognitive activity besides intensification of educational process promote activation of their creative abilities and positive motivation to training. Methods of the organization of student's reflexive activity are directed to self-analysis and self-assessment of their own work, results, achievements and aspects for improving. Research work in group is one more way to attract student's attention to interactive activity. They work individually or in groups, choose a subtopic of the general topic, carry out project in a foreign language, make up reports and prepare representations of their topics before the entire group.

Using interactive methods of teaching foreign languages demands from the teacher creative approach to training process. Different interactive technologies (for example, «Brain Storming», «Group Story», «Round Table») are effective pedagogical instruments and a necessary condition for intensification of educational process. Among the main interactive technologies which much contribute to the process of intensification of teaching foreign languages at higher educational establishments, the author distinguishes the following: presentations, discussions, round-table method, method of business games, competitions of scientific and practical works with their further discussion in the group, role playing, group solving of problems, creative tasks, case method, etc. The fundamental feature of interactive educational activity lies not so in revision of studied material as in studying new one.

Key words: process of teaching foreign languages, intensification, use of interactive technologies, teaching and educational process at higher educational establishments.

Стаття надійшла до редколегії 11.05.2017